

Dato: 27.03.2018

Eritrea: nyere historie og politisk udvikling

På baggrund af en stigning i antallet af eritreere, der er indrejst i Europa siden starten af 2018, har Landedokumentation til brug for den generelle asylbehandling udarbejdet dette notat. Fokus i notatet er Eritreas seneste politiske udvikling og de to mest udbredte asylmotiver: forhold for personer, der aftjener værnepligt i nationaltjenesten og ud- og indrejseforhold. Eritrea er et isoleret land i en økonomisk og diplomatisk sammenhæng; det er svært at skaffe COI-oplysninger om situationen i landet.

Indrejsetal

Ifølge interne oplysninger fra Statistikteam+ udgjorde eritreere med 1.551 indrejste pr. 18. marts 2018 den størst indrejsenationalitet via den centrale rute i EU+. Eftersom eritreere typisk ankommer til Italien i sommermånederne, kan det høje indrejsetal så tidligt på året indikere, at stigningen fortsætter. Ifølge Frontex venter flere tusinde eritreere i byen Ban Walid i Libyen stadig på at komme til Europa. De fleste indrejste eritreere opholder sig i lejre i Como, Italien, på grænsen mod Schweiz, hvilket indikerer, at de vil videre nordover.

De svenske myndigheder har ligeledes noteret en stigning i eritreiske asylansøgere, der er indrejst via Øresundsbroen. Denne stigning kan skyldes, at eritreere sandsynligvis er indrejst via flyruter inden for Schengen-landene og derved ikke er blevet registreret i Danmark.

Demografi, religion og sprog

Eritrea ligger ud til Det Røde Hav på Afrikas Horn. Landet er en republik og er ca. dobbelt så stort som Danmark (93.680 km²). Befolkningen skønnes at være 3,2 millioner, men dette er usikkert, da der ikke har været foretaget nogen folketælling. Der er ni etniske grupper i Eritrea, der hver har sit sprog. De største etniske grupper er tigrinya (50%), tigre (30%), afar (5%), saho (5%) og de mindre grupper er bilen, rashaida, hedareb, nara og kunama. Alle etniske grupper har officielt samme status i landet, dog dominerer tigrinya-folket statsad-

ministrasjonen, økonomien og militæret. De fleste eritreere, især personer fra de mindre etniske grupper, taler og forstår flere lokalsprog.

Religiøst tilhørsforhold er i Eritrea ligeligt fordelt mellem kristne og muslimer, muligvis med en lille overvægt af muslimer. De kristne er overvejende ortodokse, dog er der et romersk-katolsk mindretal. Den muslimske del af befolkningen er altovervejende sunnimuslimer. Tigrinya-folket er hovedsageligt kristne.

Eritrea har ikke noget officielt sprog, men tigrinya, og i nogle tilfælde engelsk, anvendes i forvaltningen; blandt den muslimske del af befolkning er arabisk udbredt. Amharisk var det officielle sprog i perioden fra 1959 til 1991, da Eritrea var en del af Etiopien. Amharisk anvendes i vid udstrækning som andetsprog af de eritreere, der er vokset op i Etiopien. Eritreere, der har tigrinya eller tigre som modersmål, taler ofte kun dette sprog.

Eritreas nyere historie

Eritrea har tidligere været italiensk koloni fra 1889 til 1941 og underlagt britisk styre fra 1941 til 52. Efter en afstemning i FN blev Eritrea herefter en autonom enhed i en føderation med Etiopien under den etiopiske kejser Haile Selassie. Etiopien brød dog snart de indgåede aftaler, og i 1962 blev Eritrea indlemmet som en provins i Etiopien.

Modstandsbevægelser

Som reaktion på Etiopiens politik opstod en række eritreiske modstandsbevægelser, som i midten af 1960'erne indledte et væbnet oprør mod styret i Addis Ababa. Den toneangivende modstandsbevægelse var *Eritrean Liberation Front (ELF)*, der i 1970'erne blev splittet, idet en del medlemmer af ELF brød ud og grundlagde en mere venstreorienteret rebelbevægelse *Eritrean People's Liberation Front (EPLF)*.

Oprørsgrupperne fik i 1978 kontrol med størstedelen af Eritrea, men en sovjetisk støttet etiopisk modoffensiv stoppede oprørernes fremgang. I løbet af 1980'erne vandt oprørsgruppen EPLF igen terræn, og i maj 1991 omstyrkede EPLF i samarbejde med en række etiopiske oprørsbevægelser regimet og tog kontrollen i landet.

Uafhængighed

Ved en FN-monitoreret folkeafstemning i april 1993 stemte næsten 100 % for selvstændighed, hvorefter Eritrea erklærede sig for en uafhængig stat den 24. maj 1993. EPLF-lederen, Issaias Afewerki, har siden været landets præsident og hans parti, People's Front for Democracy and Justice PFDJ (afløseren for EPLF) er det eneste tilladte parti. Præsidenten er både formand for Parlamentet (den lovgivende magt) og Statsrådet (den udøvende magt).

Flerpartivalg var planlagt til at afholdes senest i 1997, men det er ikke blevet gennemført. Eritrea er derfor stadig en et-partistat.

Forholdet til Yemen, Djibouti, Sudan og Etiopien blev hurtigt anstrengt. I 1998 opstod en alvorlig konflikt mellem Eritrea og Etiopien om et område ved den lille by Badme på grænsen til Etiopien. Det udviklede sig til åben krig mellem de to lande. Krigen kulminerede i februar 1999 i et blodigt slag med 15.000 dræbte, og Badme blev indtaget af Etiopien. I juni 2000 blev krigen bragt til ophør efter diplomatiske forhandlinger, hvorefter FN anbragte fredsbevarende styrker, bl.a. et dansk kontingent, i det omstridte område. Den nuværende situation mellem Eritrea og Etiopien betegnes som 'kold fred'; forholdet mellem de to lande er fortsat anspændt og grænsen er svært militært bevogtet på begge sider.

Nationaltjenesten

Eritreas nationaltjeneste handler ikke kun om at forsvare landet, men udgør også et politisk-ideologisk projekt med det formål at bidrage til national genopbygning efter uafhængighedskrigen. Derudover skal nationaltjenesten opbygge en national identitet, som er tydeligt afgrænset fra nabolandet Etiopien. Nationaltjenesten består af en militær træningsdel (angiveligt seks måneder) og en civil træningsdel (angiveligt 12 måneder).

Værnepligten i nationaltjenesten gælder mænd og kvinder i alderen 18-40. I princippet er varigheden sat til 18 måneder, men i praksis er der fortsat ingen øvre grænse. Dette begrundes af myndighederne med det anspændte forhold til nabolandet Etiopien. Dog fritages kvinder angiveligt i stigende grad på grund af ægteskab, fødsler eller af religiøs overbevisning. Derudover bliver handicappede også fritaget fra tjeneste. Personer, der forsøger at unddrage sig tjeneste, bliver hentet på bopælen (razziaer) og tilbageholdt indtil militærtjenesten påbegyndes. Under nationaltjeneste bor personerne på kaserne afskåret fra deres familier; madrationer er utilstrækkelige, lønnen er lav og straffen for deserteringer er hård.

Eritreere, som unddrager sig nationaltjeneste, risikerer angiveligt vilkårlige straffe og nedværdigende behandling.

Udrejse

Det er vanskeligt for eritreere at udrejse legalt af landet. Det kræver et gyldigt pas, gyldigt udrejsevisum samt en gyldig international sygeforsikring. For at få et udrejsevisum, skal personen kunne dokumentere, at vedkommende har aftjent nationaltjeneste eller er blevet lovligt undtaget herfor. Derudover kræves en gyldig grund til udrejsen, for eksempel stu-

dieophold, medicinsk behandling, der ikke er tilgængelig i Eritrea, og i visse tilfælde sportsarrangementer.

Hvordan en eritreisk borger, som returnerer til hjemlandet, bliver behandlet, afhænger især af to forhold: hvorvidt vedkommende returnerer frivilligt eller ej, og hvorvidt vedkommende har aftjent nationaltjeneste før udrejse. Sidstnævnte gruppe skal udfylde en formular, hvori de angrer, at de ikke har aftjent nationaltjeneste. Der er oplysninger, der tyder på, at myndighederne farer mindre hårdhændet frem mod personer, der enten ikke har aftjent værnepligt eller som er deserteret, når de returnerer, såfremt de bringer deres mellemværende med myndighederne i orden inden indrejse. Ifølge et direktiv skal de ikke retsforfølges. Der er dog usikkerhed om status af dette direktiv, da direktivet ikke er offentliggjort.

Generelt har alle eritreere, der er udrejst illegalt, ret til at vende tilbage, såfremt de kan bevise, at de har betalt 2 % skat af den indkomst, de har tjent i udlandet. Kan de det, har de adgang til offentlige tjenesteydelser og dokumenter, herunder udrejsevisum, fødsels- eller ægteskabsbeviser, pasfornyelser og ejendomshandel. Myndighederne håndhæver denne bestemmelse vilkårligt. Desuden skal en eritreisk borger, der er udrejst illegalt, og som ønsker at genindrejse, underskrive et brev, hvori vedkommende undskylder for sine ulovlige handlinger: unddragelse af værnepligt, desertering eller ulovlig udrejse.

Kilder

- Den store Danske, Eritrea:
[http://denstoredanske.dk/Geografi_og_historie/Afrika/%C3%98stafrika/Eritrea_\(Landeartikel\)](http://denstoredanske.dk/Geografi_og_historie/Afrika/%C3%98stafrika/Eritrea_(Landeartikel))
- Den store Danske, Eritrea – historie:
[http://denstoredanske.dk/Geografi_og_historie/Afrika/%C3%98stafrikas_historie/Eritrea_\(Historie\)](http://denstoredanske.dk/Geografi_og_historie/Afrika/%C3%98stafrikas_historie/Eritrea_(Historie))
- Netherlands Ministry of Foreign Affairs: Algemeen Ambtsbericht Eritrea, 6 February 2017
https://www.ecoi.net/en/file/local/1409537/1226_1502861555_coi-eritrea-2017.pdf
- UK Home Office: Country Policy and Information Note Eritrea: National service and illegal exit, October 2016:
https://www.ecoi.net/en/file/local/1030772/1226_1478091746_cp-in-eritrea-ns-and-illegal-exit-october-2016.pdf
- EASO – European Asylum Support Office: Eritrea: National service and illegal exit, November 2016:

https://www.ecoi.net/en/file/local/1062631/90_1482135398_easo-coi-eritrea-2016-11.pdf

- DIS – Danish Immigration Service: Eritrea – Drivers and Root Causes of Emigration, National Service and the Possibility of Return; Appendix edition, 18 December 2014
https://www.ecoi.net/en/file/local/1053059/1226_1417005884_eritreareportendeligversion.pdf
- Landinfo: Eritrea: Endringer i Nasjonaltjenesten? (2. juni 2017)
https://landinfo.no/asset/3565/1/3565_1.pdf
- IRB – Immigration and Refugee Board of Canada: Eritrea: Situation of people returning to the country after they either spent time, claimed refugee status, or were seeking asylum abroad (July 2015-May 2017), 14 June 2017
<https://www.ecoi.net/en/document/1407585.html>
- The State of Eritrea, Norad, Unicef *et al.*: Eritrea: Population and Health Survey 2010.
https://www.unicef.org/eritrea/ECO_resources_populationhealthsurvey2010.pdf